О, чом, Дунай, о, чом, тихий,
О, чом же ти не рожевий?
Чо пісочок не перловий,
Бережечки кришталеві?..
Я би з пюрця павляного
Зладив човен та й весельце,
Я би поплив конець світа
Найти серцю рівне серце...
Сходив я світ, сходив другий,
Тридев'яту землю сходжу, —
Усе виджу, усе чую,
Усе знаю, все находжу;
Лиш серденька не находжу,
Лиш серденька — мому пару...
Було серце як то серце, —
Люди вкрили чорнов хмаров;
Було серце як та рожа, —
Люди взяли попід ноги;
Було серце, як бог, праве, —
Юда продав свого бога...
Юда? Люди го продали!..
Да коби хоть в добрі гроші,
А то в корчмі за дві чарці...
О ти, світе нехороший!